

สถานการณ์ กุจริต ที่ ผู้สอบบัญชีสหกรณ์ต้องรู้

อมรรัตน์ คณานันท์

หัวหน้าสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ฉะเชิงเทรา

บทนำ

การทุจริต คือการกระทำผิดกฎหมายโดยจงใจของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ในลักษณะการฉ้อฉล หลอกลวง ปกปิด หรือใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ และเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นโดยปราศจากการข่มขู่ บังคับจากผู้อื่น เพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินเงินทองหรือบริการ เพื่อหลีกเลี่ยงการจ่ายเงินหรือค่าตอบแทน หรือเพื่อรักษาผลประโยชน์ส่วนตนหรือความได้เปรียบทางธุรกิจ ซึ่งรวมถึงการทุจริตเชิงนโยบายและการทับซ้อนกันในทางผลประโยชน์

จากคำนิยามข้างต้น ส่วนหนึ่งเราคงปฏิเสธไม่ได้ว่าสภาพแวดล้อมโดยทั่วไปทำให้เกิดการทุจริต ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของกระแสโลกาภิวัตน์และการบริโภคนิยม ค่านิยมและความเหลื่อมล้ำในสังคม ระบบธรรมาภิบาลที่อ่อนแอ ระบบการตรวจสอบที่ไม่เข้มแข็งและระบบการลงโทษที่ไม่มีประสิทธิภาพ ขาดระบบการควบคุมและระบบการตรวจสอบภายในที่มีประสิทธิภาพ การขัดกันผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวม สังคมในระบบอุปถัมภ์ ผู้บริหารไม่เป็นตัวอย่างที่ดี โอกาสเอื้ออำนวย และไม่มีมาตรการลงโทษที่เหมาะสม เหล่านี้ล้วนเป็นสาเหตุของการเกิดทุจริตขึ้นในองค์กรทั้งสิ้น

แนวคิดหรือประเด็นที่ต้องการนำเสนอ

จากอดีตถึงปัจจุบันปัญหาที่ผู้สอบบัญชีสหกรณ์มักจะมีเจ้านายหรือคณะกรรมการสหกรณ์บางแห่งที่ส่อแว่วว่าจะทำการทุจริตไม่ว่าจะด้วยเหตุผลอะไรก็ตามแต่ซึ่งไม่เพียงแต่สร้างความเสียหายให้กับสหกรณ์และมวลสมาชิกของสหกรณ์เองแล้ว ยังสร้างความเสียหายต่อภาพลักษณ์ของสถาบันสหกรณ์และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างมากด้วย ปัญหาทุจริตจึงเป็นปัญหาที่ไม่ควรมองข้ามเป็นอันขาด ดังนั้น สหกรณ์จึงจำเป็นต้องมีระบบการควบคุมภายในที่ดีและมีประสิทธิภาพมากที่สุด ทั้งด้านการบริหารจัดการ และด้านระบบการเงินการบัญชีในสหกรณ์ เพื่อป้องกันช่องว่างที่จะทำให้บุคคลเหล่านั้นฉวยโอกาสกระทำการทุจริตได้

การทุจริตในสหกรณ์ กรณีตัวอย่างการทุจริตจากบางสหกรณ์ในประเทศไทยที่พบเห็นเป็นข่าวดังผ่านสื่อต่างๆ ที่มีเป็นจำนวนมาก ตั้งแต่ปัญหาการทุจริตเกี่ยวกับแชร์ล็อตเตอรี่ของสหกรณ์ออมทรัพย์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จนกระทั่งมาถึงปัญหาหนักที่สุดคือการทุจริตของสหกรณ์เครดิตยูเนียนคลองจั่นจำกัด ที่สร้างความเสียหายมีมูลค่ามากกว่าหนึ่งหมื่นห้าพันล้านบาท ส่งผลกระทบต่อสมาชิกและผู้ที่เกี่ยวข้องอีกเป็นจำนวนมาก ถึงแม้ในภาพรวมสหกรณ์ที่มีการทุจริตมีจำนวนน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนสหกรณ์ทั้งหมด แต่ผลกระทบในเชิงลบทำให้เกิดกระแสความไม่เชื่อมั่นต่อระบบสหกรณ์ในประเทศไทย สร้างความวิตกกังวลให้กับสมาชิกของสหกรณ์เป็นอย่างมาก

ตัวอย่างข่าวการทุจริตที่โด่งดัง ได้แก่

สหกรณ์ A

ปี 2556 เกิดการทุจริตของผู้บริหาร อดีตประธานสหกรณ์ A พร้อมพวกได้เบิกจ่ายเงินของสหกรณ์อันเป็นเท็จ และตกแต่งบัญชีเพื่อปกปิด ส่งผลให้มีเงินรั่วไหลออกไปกว่า 16,000 ล้านบาท ผ่านช่องทาง 4 ด้าน คือ (1) การปล่อยกู้สมาชิกสมทบ ซึ่งเป็นนิติบุคคลเกือบ 30 ราย ประมาณ 10,000 ล้านบาท (2) การเบิกจ่ายเงินยืมตรงประมาณ 3,200 ล้านบาท (3) นำเงินไปบริจาควัดแห่งหนึ่ง เป็นเงินกว่า 900 ล้านบาท และ (4) การนำไปลงทุน โดยการซื้อหุ้นในบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่ง จำนวน 300 ล้านบาท ทำให้เกิดปัญหาขาดสภาพคล่อง และสมาชิกจำนวนกว่าห้าหมื่นราย วงเงินรวมกันประมาณ 8,000 ล้านบาท ไม่สามารถถอนเงินฝากได้ ที่สำคัญเงินจำนวนนี้เป็นเงินจากสหกรณ์อื่นๆ ที่มาฝากเงินไว้ประมาณ 7,000 ล้านบาท สร้างความกังวลต่อเนื่องจากสหกรณ์อื่นๆ ซึ่งมีสมาชิก 300,000 คน จะขาดสภาพคล่องไปด้วย สร้างความเดือดร้อนลามเป็นลูกโซ่

สหกรณ์ B

เมื่อปี 2558 ตรวจพบกรรมการและเจ้าหน้าที่สหกรณ์ B จำนวน 20 คน มีการทุจริตโดยการปลอมลายมือชื่อสมาชิกสหกรณ์ มีทั้งถอนเงินจากบัญชีและกู้เงินสหกรณ์ไปใช้ส่วนตัวตั้งแต่ปี 2550-2558 จำนวนกว่า 200 ราย เป็นเงินกว่า 220 ล้านบาท

สหกรณ์ C

อดีตผู้บริหารสหกรณ์ C และอดีตกรรมการรวม 9 คน ร่วมกันทุจริต พฤติการณ์เป็นคณะกรรมการพิจารณาอนุมัติเงินกู้สมาชิก แต่อนุมัติปล่อยเงินกู้กันเองเกือบ 200 สัญญา ไม่ผ่านกระบวนการที่ถูกต้องและไม่มีการประชุมสมาชิก นำเงินไปใช้จ่ายส่วนตัวเล่นแร่แปรธาตุนำเงินสมาชิกไปลงทุนธุรกิจโรงแรม รีสอร์ท โครงการบ้านและที่ดินจัดสรร จนเกิดความเสียหายเกือบ 3,000 ล้านบาท

🔍 ชุมนุมสหกรณ์ D

เกิดการทุจริตยางจนทำให้ชุมนุมสหกรณ์ขาดสภาพคล่อง และยางหายไปทั้งโกดัง โดยอดีตผู้จัดการชุมนุมสหกรณ์กับพวก ร่วมกันปลอมแปลงเอกสารตัวสัญญาใช้เงินปลอม เป็นเงินกว่า 40 ล้านบาท และร่วมกันฉ้อโกงและลักทรัพย์ชุมนุมสหกรณ์ (ยาง) ทำให้ชุมนุมได้รับความเสียหายประมาณ 200 ล้านบาท โดยพฤติการณ์นาง ก. และนาย ข. ร่วมกันเซ็นชื่อในตัวสัญญาปลอมดังกล่าว โดยไม่ผ่านมติของคณะกรรมการชุมนุมขณะนั้น จากนั้น นาง ก. ได้นำตัวสัญญาใช้เงินดังกล่าวไปกู้เงินจากบุคคลภายนอก แต่เงินที่ได้กลับนำไปใช้หนี้ส่วนตัว และต่อมาพบว่าไม่ได้ใช้หนี้คืนบุคคลภายนอกดังกล่าว จึงถูกบุคคลภายนอกฟ้องร้อง รวมทั้งฟ้องร้องชุมนุมด้วย ส่วนข้อหาลักทรัพย์ในครั้งนี้ นาง ก. ได้ลักทรัพย์นำยางของชุมนุมไปขายโดยตรงกับบริษัทยักษ์ใหญ่ในพื้นที่ รวม 70,000 กิโลกรัม หรือประมาณ 3.06 ล้านบาท โดยเอาเงินเข้ากระเป๋าส่วนตัวไม่นำส่งชุมนุมฯ

🔍 สหกรณ์ E

เกิดการทุจริตโครงการรวมหนี้และบริหารหนี้ ซึ่งมีอดีตผู้บังคับบัญชาหลอกให้ข้าราชการจำนวนเกือบ 200 ราย เข้าร่วมโครงการกู้เงินของสหกรณ์ จำนวนกว่า 200 ล้านบาท ได้ชักชวนและระดมเงินเพื่อมาลงทุนโดยจะได้ค่าตอบแทนร้อยละ 10 ต่อสัปดาห์ แต่ไม่สามารถนำเงินต้นกลับคืนให้ผู้ร่วมลงทุนได้ และหลอกลวงประชาชนในพื้นที่โดยรอบให้ร่วมลงทุน มูลค่าอีกกว่า 1,000 ล้านบาท

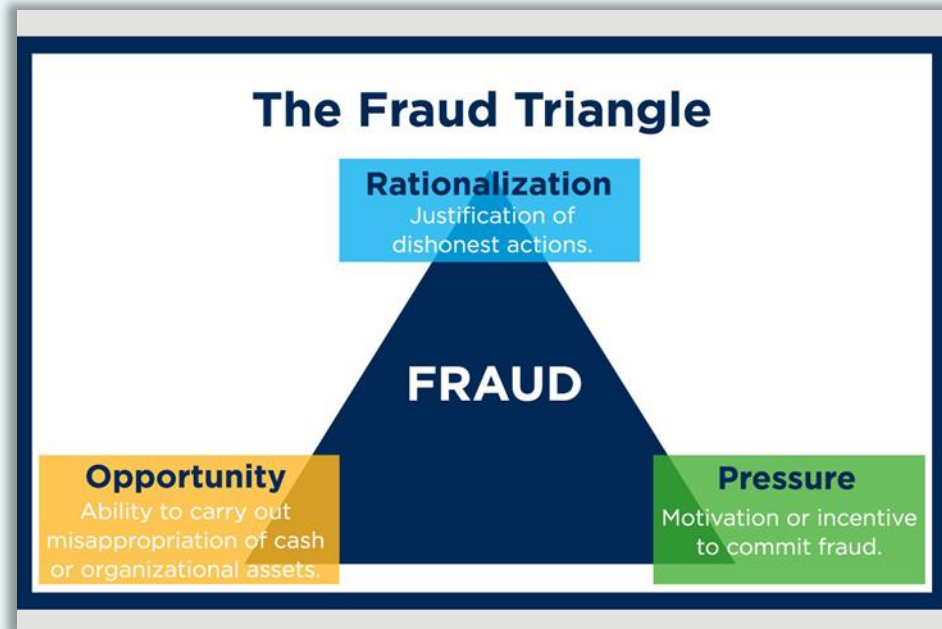
จากตัวอย่างข่าวการทุจริตซึ่งผู้เขียนหยิบยกขึ้นมาเป็นตัวอย่างเพื่อชี้ให้เห็นว่าถ้าองค์กรหรือสหกรณ์ใดไม่มีการควบคุมภายในที่ดีและมีประสิทธิภาพแล้วองค์กรหรือสหกรณ์นั้นมีโอกาสเกิดการทุจริตขึ้นแน่นอน แล้วผู้สอบบัญชีจะทราบได้อย่างไร จะตรวจพบหรือไม่ ผู้สอบบัญชีต้องรู้อะไรบ้าง ? เรามาดูกันค่ะ ...

ในปี ค.ศ. 1953 นักสังคมวิทยาและอาชญาวิทยา ชาวอเมริกันคนหนึ่ง คือ ดร.โดนัลด์ เครสซี (Donald Cressey) ได้ให้สมมติฐานไว้ในหนังสือชื่อ Other's People Money เพื่ออธิบายว่า อะไรคือสิ่งที่ทำให้คนเราใช้ความเชื่อที่ตนเองได้รับ เพื่อหาประโยชน์โดยมิชอบ

ต่อมาสสมมติฐานนี้ ได้ถูกพัฒนาขึ้นเป็นทฤษฎีที่ใช้อธิบายการทุจริตในตำแหน่งหน้าที่ (Occupational fraud) หรือการทุจริตในองค์กรที่กระทำโดยพนักงานหรือผู้บริหาร ที่เรียกว่า “ทฤษฎีสามเหลี่ยมการทุจริต” หรือ “Fraud Triangle Theory”

ทฤษฎีสามเหลี่ยมการทุจริตนี้ อธิบายไว้ว่า พนักงานที่เป็นสุจริตชนดีๆ สามารถเดินเข้าสู่ด้านมืดได้หากเกิดปัจจัยทั้ง 3 ครบในชีวิตของเขา ปัจจัยเหล่านั้น ได้แก่

1. Pressure/Incentive หรือ แรงกดดันหรือแรงจูงใจ ซึ่งอาจจะมาจากความยากจน ความจำเป็นที่ต้องใช้เงิน การติดการพนัน แรงจูงใจหรือแรงกดดันที่จะต้องแสดงผลการดำเนินงานให้ได้ตามเป้าหมาย หรืออาจเกิดจากความต้องการส่วนตัวที่ต้องการทำตัวเหมือนคนอื่น เช่น เพื่อนๆ ถือกระเป๋าแบรนด์เนมก็อยากมีเหมือนเพื่อน เป็นต้น
2. Opportunity หรือ โอกาส ซึ่งเกิดจากช่องโหว่ของระบบต่างๆ การควบคุมภายในที่มีจุดอ่อน
3. Rationalization หรือ การหาเหตุผลสนับสนุนการกระทำ คือ จิตใต้สำนึกของคนรู้ว่าอะไรดี อะไรไม่ดี แต่เมื่อมีแรงกดดัน มีโอกาสที่จะทำทุจริต ก็หาเหตุผลสนับสนุนหลอกตัวเอง หลอกผู้อื่นว่าไม่ผิด เช่น แคมป์ชั่วคราวเดียวเอามาคืน หรือเป็นส่วนที่เราควรได้นะ เพราะบริษัทจ่ายเราน้อยไป เป็นต้น

จาก ทฤษฎีสามเหลี่ยมการทุจริต Fraud Triangle ดังกล่าว จะเห็นได้ว่าสิ่งที่ผู้สอบบัญชีสหกรณ์คุ้นเคยเป็นอย่างดีคือเรื่องโอกาสที่อาจก่อให้เกิดการทุจริตได้ คือ การควบคุมภายในที่บกพร่อง

ตามมาตรฐานการสอบบัญชีรหัส 240 ผู้สอบบัญชีมีความรับผิดชอบเกี่ยวกับการพิจารณาการทุจริตในการตรวจสอบงบการเงิน ซึ่งระบุถึงการทุจริตที่ผู้สอบบัญชีต้องคำนึงถึงคือ (สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์)

- 1) การจัดทำรายงานทางการเงินที่ทุจริต
- 2) การใช้สินทรัพย์ในทางที่ไม่เหมาะสม

โดยมาตรฐานการสอบบัญชีฉบับนี้กล่าวถึง ความรับผิดชอบของผู้สอบบัญชีว่า ผู้สอบบัญชีที่ปฏิบัติงานสอบบัญชีตามมาตรฐานการสอบบัญชีมีหน้าที่ความรับผิดชอบที่จะได้มาซึ่งความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลว่างบการเงินโดยรวมนั้น ไม่ได้แสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ซึ่งเป็นผลมาจากการทุจริตหรือข้อผิดพลาด แต่เนื่องจากว่าการตรวจสอบบัญชีนั้น ยังคงมีข้อจำกัดสืบเนื่อง จึงทำให้การตรวจสอบบัญชียังคงมีความเสี่ยงที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ นั่นคือ การแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงในงบการเงินที่ไม่ได้ถูกตรวจพบ แม้ว่าการปฏิบัติงานสอบบัญชียังได้มีการวางแผนและมีการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสมตามมาตรฐานการสอบบัญชีแล้วก็ตาม รวมถึงการปฏิบัติงานสอบบัญชีเพื่อให้ได้ความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผล ผู้สอบบัญชีต้องใช้การสังเกตและสงสัยเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพตลอดเวลาที่ปฏิบัติงานสอบบัญชี รวมทั้งต้องพิจารณาถึงความเป็นไปได้ที่ผู้บริหารจะไม่ปฏิบัติตามการควบคุม และพึงตระหนักถึงข้อเท็จจริงที่ว่า **วิธีการตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพในการตรวจพบข้อผิดพลาดอาจไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการตรวจจับการทุจริต** (สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์) ฉะนั้นจึงเป็นเรื่องจำเป็นที่ผู้สอบบัญชีต้องรู้ถึงสถานการณ์ที่แสดงถึงความเป็นไปได้ในการทุจริตเกี่ยวกับ

👉 ความขัดแย้งในการบันทึกทางการเงิน รวมถึงประเด็นดังต่อไปนี้

- รายการที่ไม่ได้บันทึกอย่างครบถ้วนหรือตามกำหนดเวลาหรือบันทึกอย่างไม่เหมาะสม ทั้งในด้านจำนวนเงิน งวดบัญชีการจัดประเภท หรือนโยบายของสหกรณ์
- ยอดคงเหลือหรือรายการที่ไม่มีหลักฐานสนับสนุนหรือไม่ได้รับการอนุมัติ
- รายการปรับปรุงในนาทีสุดท้ายที่มีผลกระทบต่อผลการดำเนินงานทางการเงิน
- หลักฐานการเข้าถึงระบบและการบันทึกรายการของพนักงานที่ไม่สอดคล้องกับหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
- การแจ้งต่อผู้สอบบัญชีเกี่ยวกับข้อสงสัยว่าอาจมีการทุจริต

📌 หลักฐานที่ขัดแย้งหรือที่หายไป รวมถึงประเด็นดังต่อไปนี้

- การขาดหายไปของเอกสาร
- การเปลี่ยนแปลงแก้ไขเอกสาร
- การไม่มีเอกสารอื่นนอกเหนือจากสำเนาเอกสารหรือเอกสารทางอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งที่เอกสารต้นฉบับควรจะมีอยู่
- ผลแตกต่างที่มีสาระสำคัญจากการกระหายอดที่ไม่สามารถอธิบายได้
- การเปลี่ยนแปลงที่ผิดปกติในงบแสดงฐานะการเงิน หรือการเปลี่ยนแปลงในแนวโน้มความสัมพันธ์หรืออัตราส่วนทางการเงินที่สำคัญ ตัวอย่างเช่น ยอดลูกหนี้เพิ่มมากกว่ายอดรายได้
- ข้อมูลที่ได้จากการสอบถามหรือวิเคราะห์เปรียบเทียบจากผู้บริหารหรือพนักงานไม่สม่ำเสมอคลุมเครือ หรือไม่น่าเชื่อถือ
- ผลแตกต่างที่ผิดปกติระหว่างจำนวนที่กิจการบันทึกไว้กับหนังสือยืนยันยอดที่ได้รับกลับมา
- มีรายการด้านเครดิตเป็นจำนวนมากและมีรายการปรับปรุงอยู่ในบัญชีลูกหนี้
- ความแตกต่างที่ไม่สามารถอธิบายได้หรืออธิบายอย่างไม่เพียงพอระหว่างบัญชีคุมยอดและบัญชีแยกประเภทย่อยของลูกหนี้หรือระหว่างใบแจ้งยอดจากลูกค้าและบัญชีแยกประเภทย่อยของลูกหนี้
- การหายไปของเช็คที่ยกเลิกซึ่งในสถานการณ์ที่ปกติแล้วเช็คที่ยกเลิกจะถูกส่งคืนให้กิจการพร้อมใบแจ้งยอดจากธนาคาร
- สิ้นค้าคงเหลือหรือสินทรัพย์หายไปอย่างเป็นสาระสำคัญ

ตรวจพบแล้วผู้สอบบัญชีทำยังไงดี ?

เมื่อผู้สอบบัญชีตรวจพบสถานการณ์ที่อาจเกิดการทุจริตแล้ว ผู้สอบบัญชีต้องมีการสื่อสารข้อบกพร่องที่พบให้กับผู้บริหารสหกรณ์ที่มีหน้าที่รับผิดชอบที่เหมาะสมอย่างทันท่วงที่เป็นลายลักษณ์อักษรถึงข้อบกพร่องของการควบคุมภายในที่มีนัยสำคัญที่ผู้สอบบัญชีได้สื่อสารหรือมีความตั้งใจที่จะสื่อสารไปยังผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแลของสหกรณ์ เว้นแต่ผู้สอบบัญชีอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสมที่จะสื่อสารไปยังผู้บริหารโดยตรง ทั้งนี้ เป็นไปตามมาตรฐานการสอบบัญชีรหัส 265 ผู้สอบบัญชีต้องสื่อสารข้อบกพร่องของการควบคุมภายในไปยังผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแลและผู้บริหารของกิจการ (สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์)

บทสรุป

สถานการณ์ทุจริตที่น่าเสนอในบทความนี้เป็นเพียงบางส่วนเท่านั้น ซึ่งผู้เขียนได้นำมาจากมาตรฐานการสอบบัญชีรหัส 240 เพื่อให้ผู้สอบบัญชีได้รู้และเข้าใจในแต่ละสถานการณ์ที่เกิดขึ้นว่ามีความเสี่ยงที่อาจเกิดการทุจริตขึ้นในสหกรณ์ที่ตรวจสอบอยู่หรือไม่ อย่างไร และมาตรฐานการสอบบัญชีรหัส 265 เพื่อให้ผู้สอบบัญชีมีการสื่อสารข้อบกพร่องของการควบคุมภายในที่ผู้สอบบัญชีพบในระหว่างการตรวจสอบไปยังผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแลและผู้บริหารของสหกรณ์ได้อย่างเหมาะสม

ผู้สอบบัญชีสามารถนำเอา ทฤษฎีสามเหลี่ยมการทุจริต Fraud Triangle มาประยุกต์ใช้ในการประเมินความเสี่ยงจากการทุจริตได้ ตัวอย่างเช่น (1) *ด้านแรงกดดัน* ผู้สอบบัญชีควรประเมินสภาพแวดล้อมของสหกรณ์ว่ากำลังมีแรงกดดัน อย่างไรหรือไม่ สหกรณ์ถูกคาดหวังที่ต้องการเห็นกำไรของกิจการที่สูงขึ้น หรือสหกรณ์มีแรงกดดันจากสถาบันการเงินที่ให้อำนาจรักษาอัตราส่วนทางการเงินตามที่ระบุไว้ในสัญญาเงินกู้ (2) *ด้านโอกาส* ผู้สอบบัญชีสามารถประเมินการควบคุมภายในว่ามีจุดบกพร่องที่เปิดโอกาสให้ทำทุจริตได้หรือไม่ ผู้บริหารสามารถแทรกแซงการควบคุมภายในสหกรณ์หรือไม่ การดำเนินงานของกิจการสหกรณ์มีความซับซ้อน จนเปิดโอกาสให้มีการทำทุจริตหรือไม่ (3) *ด้านโอกาสหาเหตุผลสนับสนุน* ผู้สอบบัญชีสามารถทราบความคิดของคณะกรรมการ เจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ ของสหกรณ์ได้จากการเข้าไปติดต่อสื่อสาร

ผู้สอบบัญชีจำเป็นต้องใช้การสังเกตและสงสัยเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพตลอดเวลาที่ปฏิบัติงาน มีการวางแผนการตรวจสอบที่สอดคล้องกับความเสี่ยงที่ประเมิน

[บทความนี้เป็นข้อคิดเห็นส่วนบุคคล]

เอกสารอ้างอิง

บริษัท ตรวจสอบภายในธรรมาภิบาล จำกัด. ปัจจัยที่นำไปสู่การทุจริต-และความเกี่ยวข้องกับผู้สอบบัญชี.

สืบค้นจาก html <https://www.dir.co.th>

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์ มาตรฐานการสอบบัญชีรหัส 240 ความรับผิดชอบของผู้สอบบัญชีเกี่ยวกับการพิจารณาการทุจริตในการตรวจสอบงบการเงิน

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์ มาตรฐานการสอบบัญชีรหัส 265 การสื่อสารข้อบกพร่องของการควบคุมภายในไปยังผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแลและผู้บริหารของกิจการ